

“Begonnen in hoop, voortgezet in hoop, met een hoop die niet beschaamd maakt...”

John Warburton sr.

VOORWOORD

Zou er voor de Heere iets te wonderlijk zijn? Vermoedelijk zal geen van onze lezers dit ontkennen. Toch blijkt het in de praktijk vaak een zaak te zijn wanneer wij ergens op hopen of wachten, en het niet lijkt te gebeuren of uit te komen. Helemaal wanneer het iets betreft wat, gezien de omstandigheden, ondenkbaar of zelfs onmogelijk schijnt. Zo ook in de stad Rochdale, waar de geestelijke duisternis soms tastbaar lijkt te zijn.

Toch zijn er veel voorbeelden dat de Heere in zulke omstandigheden wonderen heeft willen doen. Vaak moet het door de onmogelijkheid heen. Als wij mensen uitgewerkt zijn en er uiteindelijk nog maar één weg overblijft, dan is het tijd dat de Heere werkt. Dan kunnen wij uitgebeden zijn en ook niet meer bekijken hoe het verder moet. Vaak wil de Heere juist in die weg tonen wat de kracht van het gebed is.

Zo heeft de Heere dat 170 jaar geleden ook in New York willen betonen. Halverwege de 19e eeuw was er in New York een tijd van grote geesteloosheid en onverschilligheid. Er heerste een sterke geest van materialisme. Ook waren er spanningen vanwege economische onrust en onzekerheid. Het was in die dagen dat een evangelist voortdurend en in alle ernst zijn knieën boog en de Heere vroeg: “Heere, wat wilt U dat ik doen zal?” Hij moest ervaren dat al zijn pogingen en inspanningen zo ontoereikend leken. De geestelijke nood van de vele duizenden zielen in de stad was hem op het hart gebonden.

Totdat hij in september 1857 op het idee kwam om eens per week, rond lunchtijd, een gebedsbijeenkomst te beleggen. In eerste instantie was dit voornamelijk bedoeld voor zakenmensen die dan pauze hielden. Aanvankelijk kwamen hier slechts enkelen op af, maar wekelijks nam dit aantal toe. De Heere was kennelijk in het midden bij deze bijeenkomsten.

De bijeenkomsten werden gekenmerkt door hun eenvoud: het waren ernstige en eenvoudige gebeden om bekering, vergeving en de uitstorting van de Heilige Geest, voor zichzelf, familieleden en vrienden.

De Heere wilde deze bijeenkomsten zegenen en geleidelijk nam het aantal bezoekers toe. De wekelijkse gebedssamenkomsten werden dagelijkse bijeenkomsten, en spoedig verspreidde het zich over het hele land en werden er velen toegebracht.

Wat zou het een zegen zijn als ook in onze dagen, in Engeland en daarbuiten, in alle ernst en eenvoud om deze zaken gebeden mag worden. En om het dan niet van onszelf, onze gebeden of iets anders te verwachten, maar van Hem alleen.

Zou er voor de Heere iets te wonderlijk zijn?

*Gij zult opstaan, ons beschermen,
Over Sion U ontfermen,
Want de tijd, Uw stad voorspeld,
Aan haar leed ten perk gesteld,
Die zo lang gewenste dagen
Van Uw gunstrijk welbehagen,
Zijn, o God, in 't eind geboren;
Gij, Gij zult haar klacht verhoren.*
(Psalm 102:7)

Hartelijke groet namens het bestuur,

Wim Timmer

DAGBOEKAANTEKENINGEN

Geliefde zendingsvrienden,

Christus heeft uit oneindige gewilligheid om voor Zijn Kerk te lijden Zichzelf zwak willen maken, zoals wij lezen in 1 Korinthe 13:4: *‘Want hoewel Hij gekruist is door zwakheid, zo leeft Hij nochtans door de kracht Gods. Want ook wij zijn zwak in Hem, maar zullen met Hem leven door de kracht Gods in u’*. Een zeer ontroerende oudtestamentische profetie hiervan vinden wij in Psalm 102. Deze psalm wordt in Hebreeën 1:10 juist toegepast op Christus.

In Psalm 102:3, 4 en 24 spreekt Christus: *‘Verberg Uw aangezicht niet voor mij, neig Uw oor tot mij ten dage mijner benauwdheid; ten dage als ik roep, verhoor mij haastelijk. Want mijn dagen zijn vergaan als rook, en mijn gebeenten zijn uitgebrand als een haard... Hij heeft mijn kracht op den weg ter neder gedrukt; mijn dagen heeft Hij verkort’*.

Wie kan het doorgronden dat de eeuwige Zoon van God in Zijn bittere lijden voelt dat Zijn leven wegebt onder de toorn van God. In deze psalm opent Christus Zijn menselijk hart. Daarin zien wij Zijn strijd, angst en verdriet, maar ook Zijn geloof en vertrouwen op Zijn Vader. Hij jubelt in vers 13-14: *‘Maar Gij, HEERE! blijft in eeuwigheid, en Uw gedachtenis van geslacht tot geslacht. Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen’*. Wat is dan onze verdrukking vergeleken met Zijn lijdensbeker? Zou ik me dan niet moeten schamen omdat ik vaak onwillig ben om te gaan in de weg die de Heere ons heeft aangewezen?

Wat een troost is het dat Gods beloften voor Rochdale niet alleen vastliggen in Zijn eeuwige raad, maar ook ja en amen zijn in Christus Jezus onze Heere. En juist wanneer wij er nog niets van kunnen bespeuren, is het dan niet tot eer van God om Hem te loven en te prijzen voor Zijn oneindige trouw, almacht, goedheid

en gewilligheid om helwaardige zondaren die nog niets van Hem willen weten, onwederstandelijk te trekken uit de modder van de zonden en te brengen tot Zijn zalige gemeenschap? Zo bevelen wij u en jullie deze dagboekanteekeningen aan die een kleine inkijk geven in het werk, met de bede dat Zijn werk in Rochdale mag blijken.

Zoals jullie weten, voelen wij (samen met de fam. Bowen van de King Alfred School) een last opgelegd om de rijkdom van het klassiek christelijk onderwijs, dat zoveel eeuwen in de landen van Europa haar vrucht heeft afgeworpen maar nu bijna geheel verdwenen is, weer bekendheid te geven.

De afgelopen tijd is Yaxian druk bezig geweest om een nieuwe uitgave te schrijven: *Metanoia*, wat bekering betekent in het Grieks. Het bevat een aantal artikelen over wezenlijk onderwerpen met betrekking tot het onderwijs. Ons plan is om exemplaren van *Metanoia* te verspreiden onder onze bekenden en vriendenkring in het VK.

Wij hopen en bidden dat deze publicatie als een mosterdzaadje door Gods Geest gebruikt mag worden om de ogen van ouders en kerken in ons land te openen, zodat ze het gevaar van het modern onderwijs zullen inzien voordat het eenmaal te laat is en deze generatie van jongeren uit de kerk verdwijnt zoals wij al twee generaties verloren hebben, waardoor de kerk snel dreigt uit te sterven. O HEERE, behoed ons!

Twee titels van de artikelen die door Yaxian geschreven zijn, luiden als volgt: *‘Het gezag over het onderwijs ligt bij de kerk en de ouders, niet bij de staat’*; en *‘De verborgen ijsberg: de schijnneutraliteit van het modern onderwijs’*. Als u interesse hebt om onze nieuwe uitgave (digitaal) te ontvangen, laat het ons alstublieft even weten! Verderop in de nieuwsbrief is het tweede artikel opgenomen.

Verder gaat de strijd rondom christelijk (klassiek) onderwijs door, ondanks de goddeloze aanslagen van onze huidige overheid. Het echtpaar Bowen uit Dudley is druk bezig om een platform op te zetten om gelijkgezinde mensen in andere delen van het land te helpen om een klassiek christelijke school of deeltijdschool op te richten. Dit doen zij door hun rijke ervaring met het oprichten van de King Alfred School te delen. Zie hun nieuwe website: [Classical British Education](#).

2 - 8 november

Joost en ik zijn weer de straat op geweest om het Woord uit te dragen, door middel van gesprekken en flyers. Wij proberen dat indien mogelijk twee keer in de week te doen, op dinsdag en vrijdag. Wij hebben een goed gesprek met Isa gehad, een jongeman. Hij is opgegroeid in een moslimgezin maar is nu ‘niet-religieus’. Hij was ontvankelijk voor de boodschap van de Bijbel. Helaas hebben wij Patrick (de man met één been in een rolstoel), en Leigh (de man die vaak dronken rond de Chapel hing) al lange tijd niet meer gezien. Men heeft ons verteld dat Patrick onderdak heeft gekregen in een ander deel van Rochdale.

9 - 15 november

Op zondagmorgen overdachten wij de aangrijpende geschiedenis van de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 16.

Het valt op dat deze gelijkenis eigenlijk een slotstuk vormt van de gelijkenis van de verloren zoon, maar deze spitst zich juist toe op de oudste zoon. De rijke man wordt door Abraham aangesproken als ‘zoon’, net zoals de oudste zoon in de gelijkenis van de verloren zoon.

Zelfs in de eeuwige verdoemenis is de rijke man nog steeds in een verbondsbetrekking met de HEERE. Hij is een zoon van Abraham.

Wat ook zo aangrijpend is, is dat deze gelijkenis lijkt te wijzen op de werkelijkheid dat mensen in

de hel de gezaligden in de hemel kunnen zien, en andersom ook. Wij waren erg verblijd dat de ex-moslim Ismael weer in de kerk was. Hij luistert aandachtig naar de voordracht, maar wij merken dat hij erg veel onderwijs nodig heeft. Het lijkt erop dat hij weinig van de Bijbel weet.

21 - 27 november

Op zondagochtend waren er twee bezoekers in de Chapel van buitenaf: Ismael en een man die Ian heet. Ian is een belijdend christen die in Heywood woont en die een Bijbelgetrouwe gemeente zoekt die de KJV-vertaling gebruikt. Hij heeft al een paar maanden geleden contact met mij opgenomen. Ian heeft een grote Bijbelkennis.

In Gods voorzienigheid raakte ik deze week in gesprek met onze buurman Jake. Hij vroeg of wij meededen met het vieren van Kerst. Ik antwoordde dat wij wel samenkomsten in Hope Chapel houden. Hij legde uit dat zijn moeder een christin was, maar zijn vader daar erg op tegen was. Hij was dus zonder God opgevoed en weet niet anders. Ik probeerde hem te wijzen op het feit dat ieder mens een besef heeft van God. Waarom voelen wij ons verontwaardigd als wij horen over een schietpartij? Omdat God ons met een geweten geschapen heeft. Hij antwoordde: 'Het is jullie keus om te geloven.' Ik antwoordde: 'Nee, het is Gods genade.' Hij had nog nooit van het woord genade gehoord.

'Kunt u uzelf gezond houden? En het gewas doen groeien?' Hij moest toegeven dat hij dat niet kon. 'Dat is ook genade. Maar het grootste is zaligmakende genade in Christus. Dat is het wonder: God is nedergedaald in de Persoon van Zijn Zoon naar deze door de zonde vervloekte aarde.' Hij zei: 'Het is mijn doel om goed voor mijn gezin te zorgen. De rest laat ik voor wat het is.' Maar ik antwoordde hem: 'Maar hoe zult u God ontmoeten als u moet sterven?' Hij werd onrustig en zei: 'Dat zie ik dan wel.' Toen keerde hij terug naar huis. Mocht de Heere deze man in het hart grijpen!

Het was onze begeerte om samenkomsten rondom Kerst en Oud en Nieuw te houden om zo door middel van het Kerstevangelie nieuwe mensen in Rochdale te proberen te bereiken. Yaxian en Mirjam hebben iets voorbereid voor kinderen voor een laagdrempelige Kerstbijeenkomst op 24 december. Joost heeft met grote inzet flyers ontworpen en laten drukken en wij hebben in de weken daarvoor 1.500 van deze uitnodigingen uitgedeeld in de wijde omgeving. Maar helaas kwam niemand uit de stad naar de samenkomsten. Wel ontmoetten we in Gods voorzienigheid de vrouw uit de winkel naast de Chapel met haar dochter van 6 jaar. Ze wilde graag komen. Heather en Ian waren ook aanwezig. Joost heeft een Kerstverhaal verteld.

Wij hebben recent aan Asaph over Athanasius en anderen uit de vroege kerk voorgelezen. Wat een beschamend voorbeeld, maar ook tot rijke bemoediging. Want Athanasius heeft tegen de dwaalleer van de Arianen rotsvast mogen staan en is daarvoor vijf keer verbannen geweest. Maar juist na zijn dood is de geloofsbelijdenis van Athanasius door de vroege kerk aangenomen en is de dwaalleer van de Arianen verworpen. Hij heeft zelf deze verlossing niet meer meegemaakt, maar de Heere heeft zijn standvastig getuigenis van de waarheid gezegd!

28 december - 3 januari

Deze week zijn de zus en zwager van Mirjam een paar dagen hier op vakantie geweest en daarna heeft Mirjam afscheid van ons genomen en is met hen naar huis teruggekeerd. Haar vertrek laat een groot gemis achter, maar wij zijn Mirjam na de Heere zeer erkentelijk voor alles wat zij voor ons als gezin heeft betekend. Een nieuw jaar is aangebroken, het tweede jaar na de heropening van Hope Chapel. Op nieuwjaarsdag mochten wij een bijeenkomst houden waarbij Ismael en Heather beiden aanwezig waren.

4 - 10 januari

Op zondagochtend stonden wij stil bij het gebed van Mozes uit Psalm 90:16-17, maar er was helaas niemand van buitenaf aanwezig bij de samenkomst.

Joost vertelt een Kerstverhaal

Yaxian, Mirjam, Heather en het buurmeisje

Wij zijn deze week weer twee keer de straat op geweest en ervoeren dat het Woord veel losmaakte. De reactie van de mensen is heel verschillend en soms koud en afstandelijk. Maar nu mochten wij opening bij het geproken Woord ervaren en wilden veel mensen flyers aannemen.

Er was een man die eerst weigerde. Maar toen hij naar een winkel was geweest, kwam hij terug en zei: 'Ik wil meer weten.' Hij pakte een flyer en liep weg. Verder spaken wij met Paulo, een jongeman uit Liberia die een kerk zocht om zich bij aan te sluiten.

11 - 17 januari

Helaas komt Ismael er niet meer de laatste weken. De banken van de Chapel blijven bedroevend leeg. Het veroorzaakte weer een strijd.

Maar in de nood sprak de Heere tot mij uit Psalm 107 vers 33-36: 'Hij stelt de rivieren tot een woestijn, en watertochten tot dorstig land. Het vruchtbaar land tot zouten grond, om de boosheid dergenen, die daarin wonen. Hij stelt de woestijn tot een waterpoel, en het dorre land tot watertochten. En Hij doet de hongeringen aldaar wonen, en zij stichten een stad ter woning.'

Wat een dierbare bemoediging! Want dit gedeelte heeft precies dezelfde strekking als Gods beloften voor Hope Chapel uit Joël 2:25. Eerst wordt alles afgebroken vanwege de boosheid van het volk. Maar dan herstelt de HEERE uit louter genade alles wat verloren is gegaan. Op maandag wilde de Heere in de benauwdheid schenken dat we mochten pleiten op Zijn Woord, namelijk het gebed van Mozes uit Psalm 90:16. 'Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun kinderen.'

19 - 24 januari

Deze week hadden wij een verblijvend bezoek van twee Hollandse vrienden: de heren Job Bolier, zendingswerker voor Stichting Bethlehem in Zuid-Afrika en Henk Koster.

Ze waren ook op Gods Dag in ons midden. De Heere had de woorden van Mattheüs 10:16 op mijn hart gelegd als onderwerp van de meditatie, en ik mocht dat doen met opening. 'Ziet, Ik zende u als schapen in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven.'

Wat een rijkdom van onderwijs zit er in een enkele tekst uit Gods Woord! Wij zijn in een goddeloze wereld geroepen om wijs te zijn in het goede, doch onnozel in het kwade (Romeinen 16:19).

Er zijn dus karaktertrekken van beide de slang en de duif die wij moeten navolgen, maar ook andere eigenschappen die wij juist moeten verafschuwen. De arglistigheid van de slang is bijvoorbeeld zo gevaarlijk. Verder werpt de slang haar huid af, maar haar gif verdwijnt niet. Haar uiterlijk verandert, maar niet haar giftigheid.

Dat is juist een aangrijpend beeld van iemand die in veel uiterlijkheden verandert, maar zijn giftige natuur blijft onvernieuwd. Maar de wijsheid van de slang is wel na te volgen. De slang is heel wijs in de manier waarop zij te werk gaat. Ze weet zich te verbergen voor het gevaar. Ook de duif is een voorbeeld van puurheid en onschuld.

Joost en ik zijn samen met onze Hollandse vrienden de straat op geweest en de Heere gaf een aantal interessante gesprekken.

Joost met Henk en Job

We ontmoetten Angelina. Ze leeft grotendeels op straat. Ze zei: 'Als ik bij een kerk of een moskee kom, voel ik alles branden vanbinnen vanwege alle verkeerde dingen die ik gedaan heb.'

Wij mochten haar wijzen op de enige Weg tot behoud. Ook spaken wij met Catherine. Ze was geraakt door de tekst van onze flyer. Ze zei: 'God weet blijkbaar van mijn situatie af, namelijk van mijn financiële en gezondheidsproblemen.'

Ze gaat naar een kerk en vertelde dat ze geloofde. De vraag 'Bent u gered?' snapte ze niet, ze begreep namelijk niet waarvan ze gered moest worden. Ze zit in een kerk waar deze vraag niet of niet duidelijk aan de orde komt.

Hartelijk dank, geliefde zendingsvrienden voor alle meezuchten en meeleven bij het prille werk in Rochdale. De Heere doet wonderen, Hij alleen! Graag eindigen wij deze nieuwsbrief met de woorden van Christus uit Psalm 102:6 en 13 (berijmd):

Vers 6

*'k Zie in rouw en ongenuchten,
Al mijn dagen mij ontoluchten,
Als een schaduw, die verdwijnt;
Ik verdor, als 't gras, dat kwijnt.
Maar Gij, HEER, zult eeuwig blijven;
Eeuwig zal Uw roem beklijven;
En Uw naam blijft in gedachten
Tot de laatste nageslachten.*

Vers 13

*Ach, de HEER' heeft mij doen bukken
Voor 't gewicht der ongelukken,
Ja, mijn levenstijd verkort,
Mij met rampen overstort.
'k Riep: "O God, mijn welbehagen,
Spaar m' in 't midden van mijn dagen;
Gij, door eeuw noch tijd te krenken,
Kunt mij hulp en uitkomst schenken.*

**Roland, Yaxian, Asaph,
Ethan en Isaac**

UIT HET WERKVELD

Als alle mensen tegelijk kwamen opdagen die ooit hebben gezegd dat ze wel naar onze zondagse samenkomst wilden komen, dan was Hope Chapel behoorlijk gevuld. Het blijft een bijzonder fenomeen... Mensen die vol overtuiging zeggen: "ik zal jullie zeker bezoeken!" en vervolgens zien of horen we niets meer. Ik zeg dat het bijzonder is, maar eigenlijk is het juist bijzonder dat ik het bijzonder vind. Het is steeds weer een les dat bij het horen van zo'n hoopvolle opmerking de wens vader van de gedachte is.

Hoewel sociaal-wenselijk antwoorden bij mensen van alle achtergronden speelt, merken we het vooral bij de mensen uit Afrikaanse of Aziatische culturen. Rochdale is een multiculturele stad. Het is ook een multireligieuze stad zoals dat deftig heet. Er is niet maar één godsdienst dominant. Dat kan je wel zien aan de nieuwe minaretten en koepels van de grote moskeeën die naast de oude kerktorens de skyline bepalen. De meer dan 20 moskeeën groeien als kool, terwijl veel kerken krimpen of moeten sluiten. Onlangs werd bekend dat een moskee in het centrum van Rochdale toestemming krijgt voor een vervanging van het oude gebouw. De oude voldeed niet meer en was te klein.

Vroeger een kerk, nu een moskee...

Tijdens het huis-aan-huis flyereren, waan je jezelf soms in Pakistan; of moet ik zeggen: in het nieuwe Engeland? In sommige wijken is de meerderheid moslim. In de wijk Spotland is een kerk een moskee geworden. Dat was ooit ook bijna het lot van Hope Chapel, maar de Voorzienigheid bepaalde anders.

Waar mensen vaak iets zeggen maar niet doen, is het bij de Heere compleet anders. "God is geen man, dat Hij liegen zou, noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken?" (Numeri 23:19).

Ian helpt bij het afwassen na lunch in Hope Chapel

Soms zinkt de moed je in de schoenen. De meeste moslims zijn zó overtuigd van hun eigen godsdienst, hun harten lijken nog ondoordringbaarder dan die van andere mensen. Maar dan gaan de gedachten naar Jesaja 60:7 waar Hope Chapel ruim 200 jaar geleden mee werd geopend, en waar ook Roland over sprak tijdens de heropening in december 2024. "Al de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden, de rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met welgevallen komen op Mijn altaar, en Ik zal het huis Mijner heerlijkheid heerlijk maken." De schapen van Kedar: de afstammelingen van Ismael. Ja, de Heere zal Zijn huis vol doen zijn met degenen die zingen: "want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht en taal en volk en natie;" (Openbaring 5:9).

Hartelijke groet,

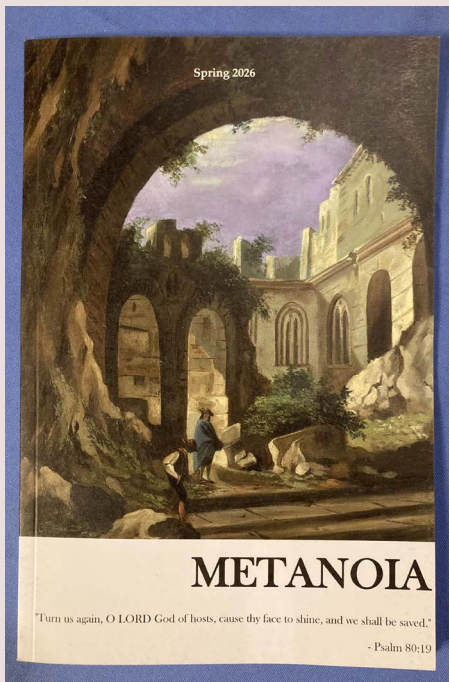
Joost van de Steeg

CHRISTELIJK ONDERWIJS

De verborgen ijsberg - de schijnneutraliteit van het modern onderwijs

Over het algemeen is het enige doel van onderwijs om mensen tot mensen te maken. Net zoals we een handleiding nodig hebben om een wasmachine te gebruiken, de werking ervan te begrijpen en de mogelijkheden te benutten, gaat onderwijs over het vervullen van iemands doel als mens. Dit gebeurt volgens de heilige handleiding: de Bijbel. Het uiteindelijke doel van onderwijs is het begrijpen, ondervinden en naleven van de Schrift. Door de geschiedenis heen heeft het onderwijs zich gericht op de klassieken. Christelijk onderwijs zou echter moeten draaien om de Bijbel.

Waarom zijn de klassieken belangrijk? Omdat ze het leerboek van een natie vormen. Degenen door wie ze geschreven zijn, zijn de opvoeders van die natie. Allan Bloom (in *The Closing of the American Mind*) zegt: 'Om het maar een beetje te overdrijven: er zijn twee schrijvers die samen de geest van de ontwikkelde Fransen vormen en de grenzen ervan bepalen. Iedere Fransman wordt geboren als, of wordt op zijn minst al op jonge leeftijd, navolgers van Descartes en Pascal. (Iets soortgelijks zou gezegd kunnen worden over Shakespeare als opvoeder van de Engelsen, Goethe van de Duitsers, en Dante en Machiavelli van de Italianen.) Descartes en Pascal zijn nationaal bekende auteurs. Zij houden het Franse volk voor welke keuzes ze hebben en bieden een bijzonder en krachtig perspectief op de levensproblemen van alle eeuwen. Zij weven het weefsel van de ziel.' Voor christenen is dit boek de Bijbel.

Eerste uitgave van het blad 'Metanoia'

Het modern onderwijs heeft godsdienst en de klassieken verbannen en biedt aan vrijwel elke jongere een verbijsterende reeks diploma's. Het grote publiek, inclusief de christenen, wordt geacht een goede opleiding te genieten. Deze indruk wordt gewekt door de dubbelzinnigheid of verwarring rond de betekenis van het woord 'onderwijs' en het onderscheid tussen algemeen en praktijkgericht onderwijs. Een hoogopgeleide computerdeskundige is niet per se beter op de hoogte van morele, politieke of godsdienstige zaken dan de meest onwetende persoon. Integendeel, zijn beperkte opleiding maakt hem meer bevooroordeeld en zelfingenomen dan een ongeschoolde persoon. Als het niet de grote gedachten van de klassieken zijn die de leegte in zijn geest en ziel vullen, wat dan wel? Cultureel fastfood, aangeboden door de massamedia en populaire lectuur, vult die leegte. Nietzsche zei dat de krant het gebed had vervangen in het leven van de moderne kapitalist. Dit betekent dat het drukke, het goedkope en het vluchtige alles heeft verdrongen wat er nog over was van het eeuwige rijk in zijn dagelijks leven. De wereld om hem heen heeft God aan de kant geschoven door wetenschap gebaseerd op atheïsme. Zijn geest is verstoken van de voeding van deze grote boeken. Zoals Allan Bloom zei: 'Zonder de grote openbaringen, epische gedichten en filosofieën als onderdeel van onze natuurlijke waarneming, is er niets te zien daarbuiten, en uiteindelijk blijft er binnenin ons weinig over. De Bijbel is niet het enige middel om een geest te vormen, maar zonder een boek van vergelijkbare ernst, gelezen met de ernst van de potentiële gelovige, zal de geest ongevormd blijven.'

Het modern onderwijs bepleit de neutraliteit van kennis. De vorm van kennis die het hanteert, is de scheiding van feiten van betekenis en waarheid van waarde. Als u uw kind naar een seculiere school stuurt omdat u gelooft dat deze alleen onschadelijke, neutrale feiten en vakinhoudelijke kennis biedt, bent u al in de val van het modern onderwijs gelopen. Douglas Wilson zei: 'In de meeste lessen is het onderscheid tussen licht en donker onduidelijk. Is twee plus twee vier, of God nu bestaat of niet? Wanneer de gemiddelde christen het antwoord niet kan geven, is dat tragisch. Als de gemiddelde leraar op een christelijke school het je niet kan vertellen, is dat onvergeeflijk.'

We moeten absoluut duidelijk zijn: er bestaat geen neutraal onderwijs. Alle onderwijs is religieus van aard. Zoals de Chinese gereformeerde predikant Wang Yi stelde: 'Gereformeerd christelijk onderwijs moet klassiek zijn, niet modern. Het kwaad van ideologisch (seculier religieus) onderwijs schuilt in de vervanging van de Bijbel door ideologie, die zich uitgeeft voor de ultieme kennis en 'universele waarheid' die alle kennis volledig maakt en betekenis geeft. Het ontkent het Woord van God als

ultieme kennis, verbant de Bijbel uit scholen en het onderwijsproces, en verwoest zo de integriteit en betekenis van alle kennis. Toch bevat het moderne onderwijs impliciet nog steeds een uniforme, politiek correcte ideologie. Deze ideologie heeft ook een eigen 'apostolische afstamming'. We kunnen gemakkelijk een aantal belangrijke 'apostelen' opnoemen, zoals Rousseau en Dewey, en tot op zekere hoogte Montessori en Freud. Wetenschap die God niet erkent, is in feite pseudowetenschap. Kennis die God niet erkent als de Alfa en de Omega, is pseudokennis.

Het modern onderwijs herbergt goddeloze vooronderstellingen en overtuigingen als een verborgen ijsberg, waardoor de onwetenden onbewust in de zee verdrinken. In het boek *The Tradition of the Liberal Arts* stellen de auteurs: 'Tegenwoordig zijn deze aannames vaak verborgen of slechts stilzwijgend geïmpliceerd. De moreel-filosofische aannames die ten grondslag liggen aan een vak als economie zijn slechts oppervlakkig behandeld. Het streven naar onbelemmerde individuele autonomie en zelfverwerkelijking, wat een gangbare aanname is in vakgebieden zoals economie, politiek en psychologie, verdient niet de positie van ultieme verklarende grondslag voor het doel van de mensheid. De ultieme verklaringen voor het menselijk wezen en doel moeten voortkomen uit gemeenschappen van traditie en geloof, en niet uit positieve wetenschappelijke analyses. Geloof gaat vooraf aan begrip.'

Ideologie is alomtegenwoordig in leerboeken, zelfs in kinderboeken. In de Volksrepubliek China vind je verborgen rode sterren op door de overheid uitgegeven kleuterboeken. Hersenspoeling begint al op jonge leeftijd. In het Westen kun je, als je een scherp oog hebt, de moderne aannames over de mensheid ontwaren die schuilgaan achter de verhalen in kinderboeken.

STEUN ONS WERK

Met uw financiële steun zorgt u ervoor dat het werk van Hope for England door kan blijven gaan.

Hiermee helpt u ons om het Woord te verspreiden onder onze naasten in Engeland.

Onze stichting heeft een ANBI-status
(RSIN 866540556)

Hartelijk dank!

Scan de code of ga naar:
[www.hopeforengland.nl/
donatie](http://www.hopeforengland.nl/donatie)

Ze gaan ervan uit dat God niet bestaat en de bevrediging van verlangens, menselijke autonomie en onafhankelijkheid staan voorop. Bijna alles ligt eraan ten grondslag, behalve vroomheid en wijsheid. In zijn werk *De afschaffing van de mens* bespreekt C.S. Lewis de invloed van lesboekmateriaal op de geest van leerlingen en zegt: 'Geen schoolkind zal bestand zijn tegen de suggestie die van die woorden 'alleen maar' uitgaat. Ik bedoel natuurlijk niet dan zo'n kind er bewust een algemene wijsgerige theorie op zal baseren dat alle waarden subjectief en onbelangrijk zijn. Gaius en Titius hebben hun invloed juist te danken aan het feit dat zij met een kind te maken hebben - een schooljongen die zijn huiswerk meent te doen en er geen flauwe notie van heeft dat er ethiek, theologie en politiek in het spel zijn. Wat zij in zijn gedachten planten is geen theorie, maar een vooronderstelling die hem tien jaar later, als een onbewust denkbeeld van lang vergeten oorsprong, partij doet kiezen in controverses waarvan hij het controversiële nooit heeft leren zien. De auteurs zelf, zo vermoed ik, weten nauwelijks wat zij de jongen aandoen, en die jongen kan niet weten wat hem wordt aangedaan.'

Veel christelijke ouders die seculier onderwijs accepteren, herkennen ten eerste het verborgen gif niet waarmee het modern onderwijs de ziel van hun kind aantast. Ten tweede missen ze nobelere motieven dan de wereld. Hun verborgen verwachting is nog steeds dat hun kinderen welvarend zullen zijn, en zo blijft hun theologie een welvaartstheologie.

Mocht de Heere de Westerse kerken de gevaarlijke ijsberg laten zien die verborgen ligt onder het modern onderwijs en de moderniteit in het algemeen, zodat we door Gods genade tijdig een ark van christelijk onderwijs kunnen bouwen om te voorkomen dat de volgende generatie wordt meegesleurd in de stroom van het secularisme. Terwijl christenen in het Westen hun kinderen naar seculiere staatsscholen of seculiere privéscholen sturen omwille van succes en gemak, worden Chinese christelijke leiders zoals ds. Wang Yi gevangengezet vanwege hun standpunt over christelijk onderwijs. Rod Dreher zegt in zijn boek *The Benedict Option*: 'Onderwijs moet de kern vormen van het voortbestaan van het christendom, zoals het altijd al is geweest.' Als je wilt weten hoe cruciaal onderwijs is voor het culturele en godsdienstig voortbestaan, vraag het dan aan de Joden. Robbie Gottlieb zegt: 'Joden die toegewijd zijn aan een traditionele levenswijze stellen onderwijs bijna boven alles. Er zijn gezinnen die er bijna alles voor over hebben, behalve zichzelf failliet laten gaan, om hun kinderen een orthodox-Joodse opvoeding te geven. Christenen zijn zich lange tijd niet zo bewust geweest van het belang van onderwijs, en het is tijd om daar verandering in te brengen.'

Hartelijke groet,

Yaxian Knight

John Hervey Gosden (1882 - 1964)
Predikant te Maidstone

2 Korinthe 8 vers 9

‘Opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.’ Deze rijkdom is niet uit te drukken. Daarom zegt Paulus: *‘Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave’*. Het betekent, dat u, als u deze genade van de Heere Jezus Christus weet, als u Hem kent, dat u het eeuwige leven hebt. Geen verdrukking, geen verzoeking, geen moeilijke wegen, geen vijand en geen zonde zullen u uiteindelijk ten val brengen. Rijk gemaakt te zijn wil ook zeggen, dat u heilig gemaakt bent.

Er zitten hier mensen, die nooit volkomen gelukkig zullen zijn, vóórdat zij in de hemel zijn. Dit komt, omdat de zonde nog in hen leeft. Ja, de weg, dat pad van droefheid, dat eenzame pad, leidt naar dat land, waar geen droefheid en eenzaamheid meer gevonden worden. Gods volk heeft droefheid, maar het is geen droefheid tot de dood. De droefheid der wereld werkt de dood – werkt wroeging, haat, opstand en wraakzucht – Het is een dodende droefheid; er schuilt geen geloof in, geen erkenning van de zonde – geen onderwerping aan God en geen liefde tot Hem.

Het kind van God weet ook enigmate wat zulk een droefheid, wroeging en opstand zijn; maar daarom weet hij ook - wat het is de Heere achteraan te klagen – de handen naar Hem uit te strekken als in een dorstig land – en bedroefd te zijn, omdat hij Zijn Heere bedroefd heeft.

De zonde is ons voornaamste kruis, als we kinderen Gods zijn en de vergeving en verlossing der zonde is onze grootste vreugde, als we volk van God zijn. Gods glimlach maakt een zondaar rijker dan al de aardse goederen bij elkaar. Daarom zei David, toen het licht van Gods aanschijn over hem scheen: *‘Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer dan ter tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn’*.

De apostel zegt: *‘Gij, Korinthiërs weet de genade van onzen Heere Jezus Christus’*. Weet u dat ook enigmate? Is het ons geopenbaard en in haar vrucht meegedeeld? Doet de dood van Christus kracht in ons leven? Kunnen we enigmate zeggen, dat we altijd de doding van de Heere Jezus in het lichaam omdragen; opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden?

De genade van de Heere Jezus Christus, dat Hij arm werd om Zijn volk rijk te maken en de kennis van die genade, gebruikt de apostel als een beweegreden, een aansporing voor de Korinthiërs om in liefde te wandelen; om de heiligen, die in armoede verkeerden te bedienen, opdat hun overvloed dienen zal om hun gebrek te vervullen – dit is een bijzondere beweegreden.

De Heere geeft het voorbeeld. Hij heeft Zichzelf vernietigd. Als er iets is, dat verootmoedigt – dat een gul hart zal geven; als er iets

is, dat iemand vrijwillig en vrijgevig zal maken tegenover de armen in de Heere; dan is dat het voorbeeld van Christus. Ik zou u bij iemand kunnen brengen, die eens een vijandig, trots liefdeloos mens was – die niet buigen wilde; maar die, door Christus in dat woord: *‘Hij heeft Zichzelf vernietigd’* te leren kennen, in het dal van ootmoed en onderwerping gebracht werd en van toen aan de Heere is gaan volgen.

Vrienden, als u Hem door het geloof ziet in die heilige vernedering van Zichzelf, waarin Hij de last van onze schuld op Zich genomen heeft en waardoor Zijn gelaat verdorven werd meer dan van iemand – indien u een dodelijk bedroefde Zaligmaker ziet, met smart geslagen door uw zonden en tot een vloek geworden, opdat u gezegend zou worden; zult u dan op uw eigen waardigheid blijven staan? Zult u dan klagen en murmureren, wanneer de Heere u zegt iets te doen, dat tegen uw hoogmoed ingaat?

Ootmoed groeit niet in onze natuur; maar het is een genade van de Geest. Liefde groeit niet in onze natuur, ook de geestelijke liefde niet; maar de Heere werkt die. Hij schenkt vrijheid, een vrije geest en dan kan de ziel een beetje verstaan, wat het betekent: *‘De liefde hoopt alle dingen, en verdraagt alle dingen; de liefde vergaet nimmermeer’*.

Bibliotheek Overjarig Koren (1973)

COLOFON

STICHTING

**Hope for
England**

Steun ons werk

NL47 RABO 0316 987 158

Postadres

Caspersstraat 12
4043GG Opheusden

Contact

info@hopeforengland.nl

Bestuur

W. Timmer *voorzitter*
K. Karels *secretaris*
W. Verduijn *penningmeester*
R. Bolier *lid*
J. Horst *lid*
E.A. van 't Hul *lid*
T.P.A. Mulder *lid*
A. Thomson *lid*
D. Trouwborst *lid*